

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk
Szerkesztőség: Vekerle-tér 502.

Felölös szerkesztő:
Dr. Buza Barna

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társaiál, Vekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányobb árban közlünk.

Polgártársak!

Annyi mesterséges húzás-halasztás után végre meglesz valószínűleg a jövő hét valamelyik napján, az a községi képviselő-testületi választás, amelynek már a múlt év nyarán kellett volna megtörténnie.

Módotokban lesz tehát nyilatkozni: meg vagytok-e elégedve a város eddigi vezetésével vagy nem?

Ha nem vagytok, ha jobbat kívántok, akkor jertek velünk, a kik mindig küzdöttünk s mindig küzdeni fogunk a ti igazi érdekeitekért!

Szavazzon a függetlenségi kör jelöltjeire, aki a mai rendszer megváltoztatását akarja.

Programmunk kifejtése végett

három népgyűlést

tartunk **vasárnap, december 7-én délután**, még pedig: *délután fél 4 órakor* a III. választókerület számára a *Medve korszakban*,

délután 5 órakor a II. választókerület számára a *Hungaria szaloda emeleti nagytérben*,

délután fél 7 órakor az I. választókerület számára a *Csizmadia társulat helyiségében*.

Kérünk, legyetek ott mindnyájan!

Hazafias üdvözléssel:

A függetlenségi kör.

A községi választók névjegyzéke.

Nem tudom, elismerik-e Zemplénmegye vezető körei, hogy a m. kir. közigazgatási bíróság nem anarchista intézmény?

És lám, ez a legfőbb közigazgatási bíróság Zemplénmegye vezetőségével szemben mégis nekünk adott igazat!

Egy év óta halljuk mindenfelől a vádat, hogy a városi választás a mi folytonos felebbezetésünk miatt huzódik ilyen botrányosan sokáig. Ugy hirdetik ezt, mintha mi csupa okvetlenkedésből, alaptalanul felebbezettünk volna.

Még *Hadik* főispán is a szemünkbe vágta ezt a szeptemberi megyegyűlésen.

Hát most már talán más véleményre térnek. Talán el fogják hinni, hogy alapos és indokolt volt a mi felebbezetésünk, mikor nem engedték, hogy 54 magyar polgárt igazságatlanul megfosszanak a választási jogától.

S talán be fogják látni, hogy mégis helytelenül járt el a közigazgatási bizottság, mikor az ügyési véleményét meg se hallgatva, blindly elfogadta id. *Meczer* Gyula helybenhagyási indítványát. A közigazgatási bíróság az ügyési indítványnak adott igazat. Mégis érdemes lett volna hát legalább meghallgatni ezt az indítványt tanulhattak volna belőle.

A legfőbb bíróság szerint tehát nekünk volt igazunk, s felebbezésünk jogos volt és alapos. És mégis három forum következetesen elutasította.

Itélje meg *Hadik* főispán, vagy bárki is, ha mi meg voltunk győződve, hogy nekünk van igazunk, nem elveink s polgártársaink iránt való kötelességünk volt-e a legfelső fórumig appellálni? Nem olyan tréfa dolog a polgárok joga, hogy azt könnyelműen elkobozni engedjük!

S elszomorítóan érdekes jelenség, hogy a megyei, az önkormányzati hatóságok azok, amelyek a jogfosztásokat csinálják, s azoktól vagyunk kénytelenek a jogok megvédése végett a királyi bíróságokhoz fordulni. Azelőtt a vármegyék voltak védősáncai az alkotmányosságoknak, a királyi hatóságokkal szemben, most a vármegye alkotmányos jogokat konfiskáló, korlátozó törekvései ellen a királyi bíróságoknál keresünk s talánunk védelmet. Keserves visszafejlődésre, a megyei rendszer szomorú elzúllására mutat ez.

Érdemes ezen a jelenségen elmélkedni. Akármilyen közügyben fordulunk a vármegyéhez, mindig elutasít, s a harmadik forum csaknem mindig igazat ad nekünk. Mert a megyéből kivesszett az alkotmányos érzék, mert itt az önző klikkuralom ütött tanyát, s

ahol ez uralkodik, ott nem terem igazság.

Az alkotmányos védőbástyái most a klikkuralom tanyái, a saskor régi fészékben baglyok ütöttek tanyát.

Ezt a tanulságot vonjuk mi le a közigazgatási bíróság ítéletéből. Nem ártana, ha elmékednének letette a megye vezetői!

Az ítéletet egyébként a következőkben ismertetjük:

Előre becsátjuk, hogy az 1902. évi névjegyzék a bírósági ítélet után sem felel meg egészen a törvénynek, mert még sokan vannak benne, kiknek a törvény nem ad szavazati jogot és sokan hiányzanak, kiknek ez a joguk megvolna. De az összesítő küldöttség munkálatait a törvény csak 5 napon rendeli közszemlére tenni és ezen rövid idő alatt fizikai lehetetlenség volt az összes neveknek végig mennünk. Nem is esodáljuk, hogy a közigazgatás terén hazánkban annyi jogsérelem és jogfosztás történt s történik. Hiszen az ellenőrzés és jogorvoslat oly fázasztó munkát és kitartást igényel, aminőt bizony ritka helyen fejtenek ki.

Mi nem sajnáltunk fáradságot, erősen dolgoztunk és kitartottunk, nem politikai párt szempontból, hanem a demokratikus jogelvezés diadala érdekében, melyeknek alfaja: a törvény tisztelete, a teherviselő nép szavazati jogának kiterjesztése és a meglevő jognak megvédeése.

S ebből a szempontból nyereség és elégtétel nekünk az eredmény, melyet elértünk.

Nyereség továbbá az egész országra, hogy a közigazgatási bíróság

TÁRCA.

Leány-álmok.

A Felsőmagyarországi Hirlap eredeti tárcája

II.

A hulló csillagok.

Írta: Éles Margit.

Miért fut le a csillag az égről? Mikor olyan szeliden, olyan szerényen fénylik ott a többi milliárd és milliárd társai között, miért kell lehullania? mikor talán még tovább is szeretett volna ott maradni ragyogó, fénylő társai között?

Es le kellett hullania. Miért?

Az ispán leánya Magda, az örökösön jó kedvű pajzán Magdus ott áll kint a tornácán és nézi a hulló csillagokat és találgatja, miért futott le ismét egy, és ismét egy. Nehéz igen nehéz a szive, és bolondos, mindig borzos fejét kezére hajtvva, ma, ma érzi először, hogy szeretne meghalni.

Olyan nehéz a nyári éji levegő, majd megfojtja...

Valami rossz sejtélem fojtogatja szívét és érzi, hogy valami csapás fogja érni.

Odabenn édes atyja még nem al-

szik, a lámpa ég, pedig máskor ilyenkor már régen édes álomba van merülve, és most bár éjfél elmúlt, még ébren van.

És Magdus is ilyenkor már régen régen lefeküdt, de ma nem bír, mert érzi, tudja hogy valami rossz, valami borzasztó fog történni, de nem tudja mi.

Ma édes atyja egész nap olyan különös, olyan szomorú, olyan zavart volt, mint soha, többször megölelte leányát és keze reszketett, mikor haját megismogatta.

Magdus szívét végtelen szorongás fogta el, visszagondolt ma egy heti beszélgetésére a báróval, lehunytá szemeit és maga előtt látja a vékony karesú férfi alakot fénylő fekete szemeivel s édes mosolyával. Olyan bívós mosolya, és olyan fénylő szemei vannak!

Es Magdus mosolyog, míg vissza gondol arra a két hónapra, a mit a báró ur ebben az elhagyott kis fészekben és ócska kastélyban töltött. Az ő kedvéért időzött itt oly soká, a hol máskor két-három nap volt csak, s már futott tovább...

De összeborzad, ha utolsó találkozásukra gondol.

Azok a szép fekete szemek oly gyűlöletteljes bosszútól égtek.

A leány fázott, ha ezeket a bosszútól, szenvedélytől égő szemeket látta.

Azok a szemek, a melyek olyan behízeltgőn, olyan ragyogóan néztek reá a két hónapon át.

Édes, boldog napok voltak azok, gond nélkülű órák, a minők oly mulányok, s az ember csak úgy gondol vissza rájuk, mikor már régen régen elmúltak is, mint egy édes álomra.

Sokat voltak együtt... ott sétáltak a kis patak partján, a szomorú fűzek árnyai, hallgatták a pacirta dalát a mint fent, fent a magasban, esattogó énekével, hálát mond az Urnak, a mindenség teremőjének, hálás kis szívével, mert olyan fényesen, melegen süt a nap, és oly ragyogó kék az ég, olyan bívós-bájós, olyan esodás az egész természet.

Es a léha nagyvilági gavallér, olyan jól érezte magát távol a kábitó, örökösön izgatott nagy városi élettől, távol megunt, sokszor megutált és meggyűlölt ismerőseitől, sétált a patak partján, az erdőben, a százados fák árnyában hallgatta a Magdus csevegését, mert Magdus szellemes jó kedvű leány volt, és élvezte az idejét.

Megkérdezte mindennap a leánytól, maradjon-e még? Es Magdus nevetett, örült, hogy az ő szavára maradt.

Olyan boldog volt, olyan boldog! Egyszer aztán azt mondta, hogy most már megy...

Eletében először volt szomorú a leány.

A dalos madarak elnémultak, az ég nem kék többé, s még a fű sem olyan zöld már, a kis patak csegett esobogott, de azt is olyan szomorú hallgatni már...

Elmegy...

Egyedül állt ott a patak partján a leány és elgondolta, hogy milyen szomorú, milyen kietlen, sivár, üres lesz ezentúl neki az egész világ.

Szeméből kezdtek lassan peregni a könnyek...

De a másik percben már nevetett örült mert előtte állt a báró és mindkét kezét fogta...

Es beszélni kezdett...

Még soha olyan fényesek, oly hízeltgők, olyan ragyogók nem voltak szemei és oly édes mosolya mint most...

A leány megbűvölve, lélegzetét visszafogva hallgatta...

Minden szava kárhozat volt, de mégis olyan édesen hangzott...

A FERENC JÓZSEF KESERŰVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű
természetes hashajtószér.

ebből az alkalomból elvi jelentőségű határozatot hozott több irányban.

Nevezetesen:

1.) Kimondotta, hogy a községi törvény 37. §. e) pontjában az állami és megyei tisztviselőkre vonatkozó kizárási ok a *nyugdíjazottakra* is kiterjed, tehát ezeknek sem lehet több joguk a tényleges tisztviselőknél.

2.) Kimondotta a bíróság, hogy ez a kizárási ok az államvasuti tisztviselőkre szintén kiterjed, bár az idézett §-ban külön felemlítve nincsenek.

3.) Ellenben nem tekinthetők állami tisztviselőnek az *állami tanítók* kiket e szerint megillet a községi választói jog, bár csak fizetésük után fizetnek állami adót.

Ez azért fontos, mert nem régen az igazságügyminiszter a vallás és közokt. miniszter egyetértőleg az állami tanítókat állami tisztviselőnek deklarálta. Ezt azonban a közigazg. bíróság — úgy látszik — el nem fogadta.

4.) Kimondotta, hogy az özvegy nők csak akkor bírnak választói joggal, ha az utolsó 2 évben saját személyükben fizetik az állami adót.

Ha azonban az utolsó előtti évben még a férj élt és adózott: a névjegyzékbe fel nem vehetők.

5.) Kimondotta, hogy idegen lakosnak, bár a községben vagyona van, még ha városi virilista is, választói joga nem lehet. (Észért törtéte Dókus Ernőt is.)

6.) Kimondotta végül, hogy az *iparos vagy gyári segédek*et, ha saját személyükre nézve fizetik az 1. oszt. kereseti adót, a községi törvény 36. §. a) pontja alapján kizárni nem lehet, mert ők nem állanak gazdái hatalom alatt.

Ezzel természetesen, ellenfeleink nagy öröme, megszaporodott a csöcselék. De mi mégis örülünk, mert sikerült a nép jogát megőrnünk.

Mindezen elvi határozmányok indokolásukkal együtt teljesen egyeznek a Pekáry Gyula és társai által beadott panasz érveléseivel.

*

Végeredményben hosszú küzdelmünk a következő nagy sikerrel járt:

Pótlólay felvételtek

pártunk felszólalása folytán 107-en.
a) az alsóbb fórumok által 53. u. m. 1g. választásunk es küldöttség által felvételtek az I. kerületben:

Bartók Gábor kalauz, Beeske Bá-

lint ny. püüg. Butella György női szabó, ifj. Bajer József eszím., Bodoczky Gyula katlanos, öz. Bartók Jánosné szülésző, Bodnár János eszím., Csizmadia társulat, Csieseri Mihály eszím., Csomós Bertalan eszím., Csajka István vinclér, öz. Deutsch Bernátné koresm., Demeter István eszím., Friss Jakab, I lov. fiakk., Friedmann Ignác, fiakk., Fazekas Pál eszím., Hedrik Károly eszím., Jankóvsky Pál eszím., Kácsi György birt., Klein Izidor cipész, Koscsó János fuvaros, Lábik József eszím., Lupis András eszím., öz. Lahó Jánosné hentes, Matyasovszky Sándor eszím., Nagy János eszím., Pilcz János ács, Pétárs Gyula káplán, Roszkos Györgyné birt., Radvánszky Mihály eszím., Rahlovics József szabó, Sztrahe József fényképész, Szilyási András eszím., Timár András eszím., Varga István eszím.

A II. kerületben:

Breitner Adolf koresm., öz. Dolenszky Károlyné ápoló, Kucsera János asztalos, Lefkovies Márkusz koresm., öz. Löwenvirth Jakabné fuvaros, Reich Lázár kimerő, Stern Sarolta varrónő, Semsey Gábor eszím., Szalay Béla kántor, Szabó Erzsébet trafikos, Tüchler Ferenc hitk. szolgá.

A III. kerületben.

Braun Cili és Róza déli gyüm. ár., Bobik Pál cipész, Begala András eszím., Dudás Gyula gubás, id. Egri József birt., Fülöp István gyárista, ifj. Horváth József magánzó, Kozma János birt., Klein Henrik keresk., Lieberman Izrael borkeresk., Löw Mihály keresk., Lengyel József bodnár, Magdász József eszím., Schön Arnold magánzó, Schorr Mária tanítónő, Zselinszky Károly lakatos.

A Közigazgatási Bíróság által felvételtek 54-en, u. m.

Az I. kerületben:

Andriczkó Ferenc birt., gyámja Duranyik János, Andriczkó Mihály birt., ifj. Balázs János ács, Bottka József birt., Baogch István vinclér, Czibuk József kőműves, Forgács János ácssegéd, Gerőcz Pál kalauz, Hajtó János aszt., segéd, Hugesz Gyula aszt., segéd, Karacsony János eszím., Kaskó András eszím., Löw Wolf magánzó, Lábik János eszím., Ochtinszky György ácssegéd, Pandák József eszím., segéd, Pupinszky József birtokos, Rubinstein Mór halász, Rónai Lipót keresk., Spinner Béla bevágó, Sós Albert kápitós, Stern Heiman cipész, Strom Her-

man szabósegéd, Singlársky János vasuti ör

A második kerületben:

Boros István cipész, Büchler Ferenc asztalos, Dienes Endre cipész, Engel Izrael keresk., Juhász Pál (Pataki) sertéshajcsár, Jarasovics Gusztáv lakatossegéd, Lichtenstein József cipész, öz. Polivka Pálné birt., Speck István szabó, Szöllösi József fodrász, id. Tóbiás János, eszím.

A harmadik választókerületben:

Bódi Károly aszt., id. Bodnár József, birt. eszím., ifj. Cipó Mihály kőműves segéd, Csintalan János kőműves segéd, Csumrik István ács, Dudik Mihály kerékgy., Futó Mihály kőműves, Gyulaesik György ács segéd, Hamara János kőm. segéd, Hajduesko József kőm. segéd, Káilai János birt. gyári lakatos, id. Orehovszky Józsefné birt., Popelyák János kőm. seg., Palotai József pék segéd, Paszternák János szobafestősegéd, Petyko Vendel péksegéd, Raecz Jakab cipészsegéd, Sima János kőm. segéd, Szerbina József kőműves segéd.

Saját felszólamlásuk alapján pótlólag felvételtek:

Szappanos Imre, Kozma János, Réz Gyula és társa felszólalása folytán felvételtek 10-en.
Pártunk felszólalása folytán

törlöltek:

a) az alsóbb fórumoknál 9-en.
b) a közj. bíróságnál 31-en, összesen 40-en.

Az eredeti névjegyzék tehát összesen 159 szavazóval módosult és a közigazgatás után ma van

az I. kerületben	632
a II. "	477
a III. "	551

szavazó.

Matolai lemondott. Azt a szomru ígérte, a mit a függetlenségi párt közgyűlésén tett *Matolai* Etel, az csütörtökön beváltotta, beadta nyugdíjaztatás iránti kérvényét. Elhárítássa most már, úgy látszik, visszavonhatatlan.

Szívünk mélyéig megilletődve, fájlagosan bús érzéssel közöljük ezt a megható hírt. Nem is tudunk szavakat találni annak a veszteségnek a jelzésére, amely Matolai távozásával Zemplénme-

gyet éri, nem is tudjuk elképzelni Zemplénmegyét Matolai nélkül.

Az ő távozásával végleg, s talán örökre lezáródik a régi, dicső Zemplénmegyének a *vármegyének* fényes története. Ő volt annak a dicső multnak utolsó visszamaradt sugára. Most már az is kialszik. Sugártalanul, csilagtalanul folytatja dicstelen pályáját a klikkek vármegyéje, a *leglabbanabb vármegyéje*, a hajdani híres Zemplén méltatlan torzképe.

Lesz még módunk búcsúztatni Matolait. Most csak regisztráljuk távozásának bus hírét, szomorú, fájó, panaszos érzéssel.

Kossuth Ferenc üdvözlése. A

zemplénmegyei függetlenségi párt vasárnapi nagyszabású közgyűléséből a következő üdvözlő táviratot küldte *Kossuth* Ferencnek:

Kossuth Ferenc—Budapest.
József körut 47.

A Nagyságod meghívása folytán közgyűlésre seregltek Zemplénmegyei függetlenségi párt első lelkes üdvözlőt szerzett országos vezéréhez. Kossuth Apánk méltó fiához küldi. Szervekedtünk, együtt vagyunk, küzdeni és győzni fogunk! A közgyűlés megbízásából: Pekáry Gyula, elnök.

Kossuth most *Pekáry* Gyula elnök címére következőleg válaszolt:

Mélyen tisztelt Pártelnök Ur!

A zemplénvármegyei újonnan meg alakult függetlenségi és 48-as párt hozzám intézett üdvözlő sürgönyéből, valamint az országos központi kiküldöttéitől örömmel értesültem, hogy a tegnapi szervező vármegyei értekezlet hazafias lelkesedéssel, dicséretes tárgyilagossággal, Zemplén vármegyéhez illő komoly méltósággal, a legszebb erkölcsi eredménnyel folyt le.

A hozzám intézett szíves üdvözlőtök és értesítőtökért fogadják köszönetem nyilvánítását. Egyidejűleg szívből üdvözlöm Elnök urat, s az új vezetőség és választmány tagjait, azon erős hitemnek adva kifejeztem, hogy ha a most nyilván-

Kérte a leányt, menjen fel vele Pestre, ne hagyja őt egyedül elmenni... nem tudja, nem bírja itt hagyni... elmondta, milyen boldogok lesznek ők... olyan boldogok, mint itt voltak a patak partján, még annál is boldogabbak.

Úgy beszélt mint egy Rómeó, a híres Don-Juán, a kihíresztelt nő csábító, ismerte a Magdus ábrándos lelkét, nem ígért neki fényt, pompát, pénzt, hanem ábrándozott... érzékenyen, ollágyulva beszélt.

Magdus úgy érezte, mintha egy tántogó mélység szélén állana, csak egy mozdulat és veszne van, és feje úgy szédült, nem birt szállani, melle nehezen emelkedett, kiszakította kezét a férfi kezéből, és lejtét szomoruan lehajta elsieltett... még egyszer visszafordult... úgy látszik, kiüzdött önmagával, hisz oly nagyon szerette, hogy csak még egyszer utóljára látni akarta őt? és a mint tekintete találkozott a férfi szemével, ösztönszerűleg összebrazd... azokban a szemekben anynyi gyűlölet, annyi bosszú és szenvedély égett.

Még most is jég hidegség futott át a leány testén, és szíve dobogása elakad, ha azokra a gyűlöletteljes szemekre gondol.

Még egy hétig itt időzött a báró, és várta a leány választát, de nem

találkoztak többet... Magdus kerülte őt, nem azért mintha haragudott volna reá, hisz oly nagyon szerette... de félt, félt önmagától, hisz oly nagy volt a kísértés...

Ma reggel itt volt a báró az édes atyjánál, mielőtt elutazott... Elment... és többé soha-soha, nem látja őt...

Es a mint ott állt kinn a csillagfényes éjszakában, úgy érezte, hogy mindent-mindent a mivel tele volt szíve-lelke, mindent elvitt magával a férfi...

Neki nem maradt egyéb, mint egy üres, a kétségbeesésig, a megszakadásig üres szív...

Önzó fájdalomában elfeledkezett édes atyjáról, a ki egész nap oly különös volt... a keze reszketett és szeméi megtörtek voltak... Valljon mit akart itt ma náluk a báró? Mit beszélt atyjával?

Olyan rémes előérzete volt... Egy esztanás riasztotta fel gyötörödségből...

Magdus berohant édes apjához, a ki még egyszer ránézett megtört szemével, de már szólni nem birt. Melléből ömlött a vér... Szíven lötte magát...

A leány még egyszer látta azokat a gyűlölettel, bosszúttal égő szemeket és ajultan összerogyott... Elmult egy fél év azóta, mióta a

Magdus édes apja kinn fekszik a kis falusi temetőben.

Agyonlőtte magát, mert sok-sok évi hűség szolgálata után felmondott neki a báró Miért? azt nem tudja senki sem, csak Magdus sejtette gyanította... Es azért mikor utóljára térdelt atya sírjánál, könyveivel, esőköjával halmozta el az egyszerű kis fakeresztet, nem tudott gyűlölettel gondolni a férfira, ki atyját öngyi kosságra kergette, őt földönfutóvá tette, és mégsem tudott haragudni reá, nem átkozta, nem tudta szívéből kitépni őt...

Es most odafent van Pesten Magdus egy rokon családjánál, egy szegény irmok családnál kis szűk sötét udvari szobában, és hivatalba jár, irógepen dolgozik, csakis így tarthatja magát a rokona, ha Magdus fizet valamit, mert maguk is alig bírnak megélni.

Magdus, az a Magdus, a ki hozzá volt szokva erdőn, mezőn csatangolni, hogy érezhette magát egész nap iródban dolgozni, hogy érezhette magát a tágas, kényelmes falusi lakás után, a sötét udvari emeleti lakásban, hogy nélkülözte ő az isten adta friss falusi levegőt, és az egész csodás fenséges imádott természet!

De azért isten áldotta jó kedélye kezdett visszatérni és ismét a bo-

londos jó kedvű Magdus lett... nem olyan pajzán, komolyabb, mert hiszen a szenvedés nyomot hagy a lelki világban is, az areon is, de legyőzte bánatát lassan-lassan... Kezdett élni... és kezdte szeretni az életet, és mindig kevesebbet gondolt a fénylő fekete szemekre...

Es talán el is felejtette volna és élt volna sorsával megalkudva, mert a ki szeret élni, az könnyebben megalkuszik a sorssal, és Magdus szeretett élni... De találkozniok kellett... kellett... mert az volt a Magdus végzete...

A leány nyugalma ismét elvesztett... de azért boldog volt... naponta látta őt, szeméik találkoztak... Es Magdus többre nem gondolt... elfelejtette mit vétett ellene az az ember s éjszaka, ha fel ébredt álmából, örülten dobogott szíve arra a gondolatra, hogy holnap ismét látni fogja őt.

Látta, tudta, érezte, hogy a férfi érdeklődik iránta, hogy keresi az alkalmat, hogy láthassa, és boldog volt... ragyogott, fénylett körülötte minden.

Es elfelejtette, mit mondott neki a patak partján a férfi.

Es elfelejtette azt a kis fa keresztel megjelölt sirt is.

MAGAZINER ANTAL

s-a-ujhelyi fényképész az igazolványokhoz, illetve féláru jegyekhez a *fényképeket* a rendes árért platin papirosra készíti, a mely nem sérül meg, mint az eddig készült fényes papiron.

mult odaadó lelkesedéssel buzgónak szemléni híveink függetlenségi eszméink megvalósulásáért, a legközelebbi jövőben zászlónk diadalmasan győzedelmeskedik Zemplén vármegyében!

Szíves üdvözzettel

igaz hívők:

Kossuth Ferenc.

A függetlenségi párt gyűlése.

— Folytatás. —

A közgyűlés után ugyancsak a „Magyar Király” megnagyobbított éttermében este 8 órától kiválóan sikerült bankett volt, melyen a párt vidéki és újhelyi intelligenciájából számosan vettek részt és az újhelyi derék polgárság is sürüen tömött asztaloknál együtt örvendett velük. Az emelkedett hangulat persze pohárköszöntőkben is nyilvánított.

A második fogás után a vármegyei függetlenségi és 48-as párt elnöke, *Pekéry Gyula* emelkedett szólárra. Lelkesen és lelkesítő hatással poharát a párt kitünő országos vezérére *Kossuth* Ferencre és a képviselőtársaságban megjelent országgyűlési képviselőkre ültette. Ezek nevében dr. *Krasznay Ferenc*, a szervezkedő közgyűlés ékeszavú vezetője köszöntötte meg a tapasztalt figyelmet és előzetekénységét. Pohárköszöntője a lelegegánsabb szónoklatok egyike és gyűjtő hatású apoteosisa volt a demokratáknak. Feltehetően sajnáljuk, hogy szószó szerint nem közölhetjük, mert fényes tanulsággal szolgálhatna egyrészt a mi függetlenségi táborunk tisztelt ellenfelei számára, másrészt öröme és elégedettségük szolgálta a távol volt híveinknek, akikre ellenfeleinknek folytonos rágalmai talán elkedvetlenítőleg hathatnának. Kifejtette, hogy a függetlenségi párt a népre támaszkodik, arra a magyar népre, mely a maga seregeit a földműves osztály, az iparos és kereskedő osztály dolgos kezű tagjaiból toborozza. Nagyon sajnálta, hogy az anyaföldet művelő jó magyar nép közül most nem lehetett nagyobb tömeghez szerencsésük és annál nagyobb örömmel üdvözli a derék iparos osztály nagyszámú képviselőit. A haza jóléte ezeken nyugszik és örömmel tapasztalja, hogy miként a művelt nyugaton az iparos és kereskedő osztály képezik a kultura hordozóit, úgy itt is egy értelmes iparos osz-

tály uttörője a hazánk boldogságáról alkotott eszményeknek. Ok hitvatják hatni a jó földműves népre is, hogy közös erővel segítsék diadalra a függetlenségi párt lobogójára ezt megszentelt eszméket, a hamisítatlan szabadságot és a hamisítatlan demokráciát. Poharát az öszszetartásért, a kitartásért és ebben a reményben a megyei párt összes tagjaiért ülti.

A zajos taps és éljenzés után dr. *Buzs Barna* mondott szokott köztetését mellet tisztozt, előzóra *Pekéry Gyulának* nyelvbötlására, hogy t. i. a mai együttlétet ünnepi tornak nevezte, majd áldomásra javította ki. Reá mutatott, hogy a vacsorát tornak csakugyan el lehet fogadni, de csak annyiban, hogy az halotti tora a zempléni megyei régi rendszernek és hogy a mai közgyűlés egy új rendszer és nemcsak a politikai, hanem a megyei általános közélet hajnalpásillaga. Poharát azokra ülti, a kik e derengő hajnal megteremtésében hatalmas és üdvös segítségünkre voltak t. i. az országos párt jelenlevő képviselőire.

Most dr. *Benedek János* képviselő emelkedett szólárra, még pedig személyes kérdésben. Ugyanis dr. *Leungyel Zoltán* orsz. képviselő a közgyűlésen lebeszülte az ő Boeckay hajdúit, szembeállítva velük az ő kétezernegyszáz oláhját. Hivatkozva az egyszerű debreceni civisre, a ki a városi közgyűlésen ugyanazon tárgyhöz hatszor is kívánt hozzászólni, s mikor a türelmetlenkedő Dégenfeld grf főispán megkérdezte hogy mi címen kíván szólni, azt felelte: „sertésokról lévén szó, személyes kérdésben akarok szólni”, az ő hajdúinak megtámadtatását is személyes kérdésnek tekintti és előadja ezeknek dicsőségét, lebilincselő ékeszólási zamattal és páratlan szellemességgel. A Boeckay hajdúk nevében üdvözli Rákóczy kuruczainak utódait.

Utána *Mezőssy Béla* orsz. képviselő félig zempléni fiúnak vallva magát, mert itt született és Patakon járta iskolát a régi Zemplénvármegye régi alispánjait, a régi szellemű ösz bajnokáért *Matolai Etele*ért ívott kiválóan fomrás lendületes és nagyhatású remek beszédben, mely kitünő alispánunk iránti zajos ovációkra adott alkalmat.

Ezt követte *Nemethy Bertalan* pohárköszöntője.

Remek hasonlattal illusztrálta a függetlenségi párt itteni szervezke-

dését, utalva arra a történelmi példára, midőn az ujkor kezdetén a francia lovagok egy csapatja a gáncs és félelem nélküli Bayard lovag vezérlete alatt a német—római császárszoldos seregével szövetségbe az olaszok ellen indulva a hadsereg zömőve egy csatasorban harcuzolni vonakodott — és a derék lovag a császárnak azzal tagadta meg az engedelmességét, hogy csak nem kívánhatja a felség, hogy lovagok vargákkal és szabókkal egy csatasorban küzdjenek. A vitéz lovagok külön is harcoltak és csúnya vereséget szenvedtek, de a lebeszült vargák és szabók megtették kötelezéseküket és zászlójuknak megszerették a győzelmet. Majd utalt *Kossuth* Lajosnak arra a tanítására, hogy a függetlenségi eszmék tér- és néphódításhoz nem szükséges az ugynevezett vidéki „tekintély” és ha szükséges volna is, a tekintély nem születik, csak szerzetik. Nem a tekintély szűli a cselekvést, hanem a cselekvés a tekintélyt. Tenni és ismét csak tenni, ez a helyes jelszó, ha e helyes jelszó a függetlenségi párt megvalósítja, a legjobb uton lesz a tekintély megszerzésére. Minthogy az új elnökség *Kossuth* és tanítása, a cselekvés jegyében született, az új elnökre *Pekéry Gyulára* ültette a poharát. Találó felköszöntőjét zajos helyeslés és éljenzés követte.

Dr. *Benedek János*, — akit találoán *Aranyaszó Jánosnak* keresztelt el a lelkesült hallgatóság, — újabb tiszttal dicsérte a közgyűlésen és lakomán tapasztalt egyetértést és felekezeti összhangot, mely a magyar nemzet fennmaradásának egyik főfeltétele és viszonyítva a külföldi állapotokhoz — dicsősége is. A francia, német és osztrák állapottal a reakciónak ottani jelenségeivel szemben kiemelte, hogy a felekezeti reakciónak a magyar népben általában nincs talaja. S méltán mutatott rá, hogy a valódi hamisítatlan szabadelvűségnek dicsőséges zászlóvivője a függetlenségi párt, melynek boldog emlékü vezetője *Kossuth* hű bajnoka *Irányi Dániel* évüzedeken át fáradhatlanul hirdette a lelkiismereti szabadságot, míg végre ugyanaz a párt, mely őt ezen törhetetlen elszilárdaságáért majdnem gunyakajjal kísérte, t. i. a magát szabadelvűnek nevező kormánypárt is meghódolt a függetlenségi párt által felbrossztott és ápolat közvélemény előtt és a nemzetnek valódi szabadelvűségben egyesült

tulnyomó többsége betetőzte a 48-as törvényekkel inaurált törvényalkotást a lelkiismereti szabadság diadalára. Az imponáló méltóság mellett, melyet e közgyűlés polgársága tanusított, a felekezeti egyetértés nagy elégtétel az orsz. párt képviselőinek. Eribe buzdítja továbbra is *Kossuth* megyevéinek népét, mely a lelkiismereti szabadság érdekében tartott budapesti országos népgyűlésen szintén kibontotta a vármegye régi zászlaját, hogy meghajtsa azt a negyvennyolcas eszmény: a szabadelvűség eszménye előtt.

Benedek után *Hericz Sándor* tartott nagy tetszéssel fogadott talpraesott pohárköszöntőt, emlékezve az elmúlt időkről, mikor még oly nagy volt a zsarnokság, hogy alig volt, aki hitét meg merzte vallani és élte az azt a férfuit, akiknek akkor is volt bátorsága felemelni és lobogtatni a zászlót: Dr. *Schön Vilmost*.

Ezután a napnak egy lehangoló epizódja következett.

A főasztalnál *Matolai Etele* ösz alakja emelkedett fel, hogy elszomorító hangon reflektálva *Mezőssy Bélának* a tőszájára egy kijelentést tegyen, melyet a közgyűlésen csak azért hallgatott el, mert nem akarta a lelkes hangulatot lefokozni és a melyet a *Mezőssy* apostrofálása nélkül is e lakomán szándékozott elmondani. Kijelenté ugyanis, miszerint ő jól érzi, hogy ő már hosszabb idő óta nem a régi Zemplénvármegyenek az alispánja.

Elköltözött a régi szellem, és ő mint annak maradványa már nem illik a mai vármegye alispáni székhöz, tehát kötelességének tartja elsősorban az ő párthíveinek bejelenteni azt a megélt elhatározását, hogy a legközelebbi napokban hivataláról leköszön. A megdöbbenés eseménye az örszék elfojtót keserűség fogalata e búsító szavakat, a vendég képviselők mélyen meghatva néztek egymásra és valóságos megkönnyebbülés látszott mindegyiknek az arcán, a midőn *Mezőssy Béla* újból felállt, hogy az alispán szavaira viszlanzótt adjon. Megbánással vádolta önmagát, amiért tőszája, hazafias szándéka a régi mált dicsőségének örintése által ezt a fájdalmas enuntiatiót előidézte. Honfűi emlékezettséggel, az országos élet magasabb rendű érdekeivel indokolta azt a kérelmét, hogy ösz alispánunk e szándékától álljon el.

Ugyanezt eszelekedte dr. *Fried* Lajos, ki valóban szívből fakadt és

Es azokat a bosszútól, gyűlölettől égő szemeket . . .

Mindent elfelejtett már . . .
Egyszer aztán megszólította őt a férfi, sétáltak együtt sokáig . . .
Magdus arra kipirult, égett sziveleleke odaveszett azokba a fekete szemekbe. Es a férfi beszélt-beszélt sokat . . . édesen, hízolgón, és minden szava kárhozat volt.

Magdus ismét úgy érezte, mint egyszer a patak partján, hogy egy örvény nyílik meg előtte és feje úgy szédül . . . érezte, hogy el kell futni innen, nehéz, keserves küzdelem ment végbe szívében, a becsület és a boldogság között, de hát lehetne-e boldog becsület nélkül? arca sápadt volt, keze reszkedett, és szíve dobogása elakadt, nehéz volt a kísértés, nagyon nehéz, de győzött . . .

Szótlanul, hóféhérré vált arccal, égő szemekkel sietett el . . .

Másnap végig ment a báró az irodán a hol *Magdus* dolgozott . . . az iroda főnökét kereste . . .

Es a leány még egyszer látta a bosszútól, gyűlölettől égő szemeket. A leány kétségbe esve, zavart, égő fejjel ment haza . . .

Otthon rokona kedvkerelkedve fogadta a leányt, vizsgáltatta, hogy ne busuljon, ha elvesztette is az állását, ennél sokkal nagyobb szerencse vár rá.

Elmondta, hogy itt volt a báró, és milyen fényes ígéreket tett, nemcsak *Magdusnak* a sorsát bizto-

sítja, de őket is kiragadja a nyomorúságból, milyen jó dolguk lesz nekik ezután.

Magdus várta ezt, mikor felmondta neki a hivatalban, tudta jól, honnan ez a csapás ismét, elvette kezéből a kenyeret, és most várja, most számít rá, hogy kétségbeesésben hozzá menekül, őh a nyomor elfelejteti az emberrel a becsületet . . .

A nyomorúság megalkuszik mindennel, és megtöri a legerősebb jellemet is.

Es talán nem is számított olyan rosszul a báró ur!

Rokonait már megnyerte, és a leány olyan végtelen megvetéssel és utálattal hallgatta ezt az embert, a ki őt el akarja irni.

Es a szegény irnok mohón, kivörösödött arccal beszélt, rábeszélőleg, és bámult arra a gondolatra, hátha ez a bolond leány el nem fogadja azt a fényes ajánlatot.

Lefestette előtte, milyen pompában, jólétben fog élni ezután.

Es a leány úgy fázott, úgy undorodott ettől a beszédétől.

Aztán elmondta, mi vár rá ha nem hallgat az okos beszédre. Haza megy? O olyan szegény ember, hogy igazán nem tohet *Magdáért* semmit, igazán nem.

Tehát kidobja őt a házból! Földönfutóvá van téve, hova menjen? De igaz van, a leány nem felelt semmit, semmit, csak nézett rá, várta, mit fog még mondani ez az ember

Igen, hát mit vár *Magdus*? ő nem tarthatja, mert ő is nyomorog a családjával együtt, de há még tarthatná is, hát élet az ilyen? az ilyen nyomorúságos élet?

Te a becsületre hivatkozol jó leány. Te azt mondad, hogy becsület nélkül nem akarsz élni . . . En Istenem, a becsület mellett éhen hal az ember a mai világban, ki ad ma már arra valamit? és mit ad neked azért a világ? te keresed, te meg akarod érdemelni, te követeled az emberektől a becsületetést? — és mit kapsz érte?

Legfeljebb lesajnálják, hogy nyomorogsz, a legtöbben nem törődnek veled, de a legnagyobb része még nem is fogja elhinni, hogy te a becsületért nyomorogsz. Egy ilyen nyomorult szegény leánnyal egyáltalán nem törődik senki.

Igaz, igaz.

A leány úgy érezte, mintha minden szó a mit az ember beszél, egy-egy kalapács ütés volna, mint mikor egy koporsó födelét szegezik le . . .

Kezdett fájni, undorodni az élet-től is.

Te azt gondold, hogy munkaképes vagy, hogy fiatal vagy és erős, te dolgozni fogsz és megélsz tisztességesen?

Próbáld meg, menj, fuss, kányörögj az embereknek, hogy adjanak kenyérkeresetet . . . majd meglátod, hány helyen fognak elutasítani, és hány helyen fognak neked

fényes ajánlatot tenni a becsületért . . .

Ez a szegény leányok sorsa . . .
A csillagnak le kell futnia a ragyogó mennyboltozatról, és le kell hullania a sárba, a posványba . . .

Le van már szögezve a koporsó fedele . . .

Magdus határozott . . .
Égő lázas arccal, kábult fejjel sietett le az utcára . . .

Megtáította az életet, az embereket . . . és mindenkit . . .

Most már őt is . . .

Valami gunyos mosoly játszott ajkain mikor arra gondolt, hogy várja most is a báró.

Milyen diadalmas mosolylyal fogadná őt, a kit végre is sikerült megtömrnie . . .

Mind ilyenek a mai lányok . . .

De hátha rosszul számított a báró ur! Hátha vannak még a mai romlott, könnyelmű világban leányok, a kik semmi áron, sem a nyomorúságtól való félelem nélkül, sem a szerelemért el nem feledkeznek a becsületéről? A kiknek úgy hozzá nőtt szívéhez lelkéhez, hogy a nélkül élni nem tudnak?

Es inkább meghalnak, de meg nem tagadják soha . . .

Magdus a Dunapart felé futott . . .
Nem látta őt többé senki . . . Az égen egy csillag szét pattant, nem hullt le, nem futott le, szét pattant, és megsemmisült, fenn, fenn, a ragyogó fénylő tiszta kékségben . . .

lelket indító gyönyörű beszédben tolmácsolta azt a nagy veszteséget mely az ébredt megyei közéletet érni, ha Matolay valójában megvalósítaná szándékait. Reá mutatott az albarátok ama kétszínűségére, melyet a közélet és a jelennek eseményei egymást kiegészítve felderítettek és kérve kérte őt, hogy ezentul csak azokra hallgasson, akik törhetetlen hű barátai, önzetlen hívei és erős támaszai akarnak maradni.

Hasonlóképen szolt dr. Buza Barna is, helyesen akként esetelve a jövőt, hogy ha Matolay alispáni székéből távozik a fényes multu megye termébe egészen beleköltözik a setétség, vele elköltözik onnan az egyetlen biztató fény sugar; ne távozzék tehát, hanem világítson számunkra továbbra is, míg az Isten életben tartja.

Mindhárom felszólalás a közhangulatnak méltó megnyilvánítása volt de az ősz vezér, fájdalom, nem tett egyebet, minthogy megindokolta elhatározását. Többek között a következőkkel. Egész életén át szilárdul vallott elveivel meg nem egyezik, hogy jogaiban és tekintélyében folyton megnyírhatta vármegyét szolgáljon. Az alispánnak továbbá a vármegye közszellemét kell képviselni. Így is volt az, szolgáltatának első klubusában, de fájdalom megváltozott a helyzet és egyre rosszabb lett elemlnyira, hogy legutóbb oly emi-nens hazafias kérdésben minő a Kossuth ünnep rendezése volt, nemcsak leszavazta őt a vármegye közönsége, hanem még saját tisztikara is egynek kivételével ellene szavazott. A vármegyei bizottság és az ő szelleme nincsenek összhangban, tehát nyugalomba vonul, de nem távozik egészen gyűlés terméből, mert ott lenn, ott marad a baloldalon.

*

Még sok szellemes és sikerült felkötőntő következett, s a kitűnő hangulatu társaság egész a reggeli órákig maradt együtt.

A gyűlés határozata a következő:

A zemplénvármegyei függetlenségi párt közgyűlését Kossuth Ferenc országos pártelnök ur a mai napra összehíván, a közgyűlés megalkakul, s kimondja, hogy miután országosan bevett szokás, hogy minden politikai párt az általános képviselőválasztások után ujonnan szervezkedik, tisztikarát újra választja és mivel ez itt még nem történt meg: a párt általános szervezkedését s a tisztikar új megválasztását mai közgyűlésében eszközli.

Megállapítja, hogy a vármegye függetlenségi és 48-as pártot egy központi tisztikar és igazgató választmány vezeteli és képviseli.

A központi tisztikar áll: 2 pártelnök, 3 alelnök, 3 jegyző, 1 pénztárnok, egy ügyészből.

A pártelnök, egy alelnök, 1 jegyző, a pénztárnok és egy ügyész a saujhelyi elvtársakból választandó.

Az igazgató választmány a felsorolt tisztikaron kívül 60 vidéki és 40 saujhelyi elvtársból, összesen 100 tagból áll, kiket a közgyűlés a vidék összes kerületeire való figyelemmel választ.

A választmány szükség szerint kiegészítheti önmagát.

Az igazgató választmányának állásuknál fogva az egyes kerületi választmányok elnökei is tagjai.

Elhatározta a közgyűlés, hogy a függetlenségi párt, — minden egyes választókerületben sürgősen szervezkedjék. Alapelv, hogy minden választókerület függ. pártját egy kerületi tisztikar és kerületi választmány vezeteli és képviseli.

A kerületi tisztikar legalább egy elnök, egy alelnök, s egy jegyzőből áll; a kerületi választmány tagjainak számát a kerületi közgyűlés fogja megállapítani.

A központi elnök, tisztikar és választmány sürgős feladatává tétetik,

hogy az egyes kerületek szervezkedése iránt a lépéseket tegyék meg. A közgyűlés óhajtja, hogy az egyes választókerületekben az összetartás és közös működés czéljából pártkörök szerveztessenek. A közgyűlés utasítja az igazgató választmányt, hogy a megyei pártnak ezen alapelveknek megfelelő alapszabályait dolgozza ki, és jóváhagyás, illetve tudomás végett az országgyűlési függetlenségi és negyvennyolcas pártnak mielőbb bemutassa.

Kimondja továbbá, hogy a központi választmány és a megyei pártgyűlés tanácskozáit a saujhelyi függetlenségi kör helyiségeiben fogja tartani; illetve a helyiségek átengedése a satoraljaiújelyi függetlenségi kör felkéréséek.

A követitőst a megyei párt s az országos függetlenségi és 48-as párt közt a pártelnökség eszközli.

A zemplénvármegyei függetlenségi pártnak az 1902. évi november 30-án tartott szervezkedési gyűlésen megválasztott tisztikara:

Örökös diszelnök: *Matolay Etele*. Elnökök: *Pekary Gyula* (Saujhely) és *Miklos Béla* (Nagy-Rozvány). Alelnökök: *Dr. Laczay László* (Sárospatak), *Szekely Károly* (Tokaj), *Dr. Fried Lajos* (Saujhely). Jegyzők: *Dr. Buza Barna* (Saujhely), *Dr. Kovacs Gábor* (Szerenes), *Dr. Tarczy Pál* (Király-Helmecz). Pénztárnok: *Fuchs Jenő* (Saujhely). Ügyész: *Dr. Székely Albert* (Saujhely.)

Választmányi tagok:

1. Saujhelyből: id. Bánóczy Kálmán, id. Bajusz József, Bauer Antal, Bokor József, Bettelheim Márton, Dr. Bánóczy Kálmán, Csapó Lajos, Fejes István, Főző Jozsef, Gottlieb Jenő, Hericz Sándor, id. Horváth József, ifj. Horváth József, Havas Bertalan, Dr. Horváth Endre, Isépy István, Korbély Géza, Dr. Kossuth János, Kovalesik János, Kóttis László, Klein Andor, Dr. Ligeti József, Laczay Elek, Landesmann Miksa, Móró Dániel, Mráz Antal, Malártsik József, Malártsik Pál, Meczner Béla, Németh Nándor, Némethy Bertalan, Orosz Mihály, Priboda Lajos, Pecsár Gyula, Rein István, Dr. Róth József, Rösner Imre, Schwarzbardt Lipót, Dr. Schön Vilmos, Schön József, Dr. Székely Aron, Dr. Tátray Dező, Tóth András, Turai János, Wessely Mór, Veress Károly, Valler Aladár, Vadász Antal, Varga Ferenc, Zsihoviec Bertalan.

II. A vidékről.

1. Sárospatak: Dr. Finkey Ferenc, Meczner András, Maklári Pap Miklós, Radácsy György, Dr. Zsindely István, Tarczal János, 2. Ó Liska: Demjén István, Nagy Kálmán, Por márfly Gyula, Szabó István, Abaházy József, 3. Tolesva: Constantin Géza, Nagy Barna, Schönfeld Ede, Hísztaf Gyula, Blum Artur, Koreddó Ede, Geese Lajos, 4. Erdőbénye: Szűcs Gyula, Szilágyi József, Gál József, Márton Dániel, 5. Tokaj: Benedek Pál, Horváth János, Veesei Oláh Miklós, 6. Szerenes: Vitányi Bertalan, Dr. Szilva Béla, Beck Vilmos, 7. Tállya: Bejezy László, 8. Mád: Pálóczy József, Illésházy Endre, Wetterschneider Miksa, 9. Czeke: Várlaky Sándor, ormányi Baesky Antal, 10. Király-Helmecz: Pál Lajos, Elek János, Aczél Izidor, Pauliczky Gusztáv, 11. Nagy-Rozvány: Ölbey János, Kottán György, 12. Kis-Toronya: Szemere Emil, Szemere József, 13. Miglécze: Bessenyei István, 14. Szacsúr: Péchy Adám, Péchy Gusztáv, 15. Cseleje: Horváth Húgó, 16. Gálzsees: Dr. Elek Imre, Láng Ferdinánd, 17. Homonna: Dr. Moskovics Ervin, 18. Nagymihály: Widder Béla, Rontsinszky Agoston, Petróvics József, 19. Lasztómér: Szemere Géza, 20. Kolbása: Iszák János, 21. Felső-Berecki: Boronkay Farkas, 22. Tarczal: id. Andrassy Dániel, 23. Ladmócz: Szombathy Károly, 24. Csarnahó: Kovács Ferenc, Zádory János, 25. Borsi: Kocsis Mihály, 26. Erdő-Horvát: Farkas Abraham, Kovács István, 27. Lasztócz: Körtvé-

lyessy István, 28. Szentcs: Dombay Artur, 29. F.-Regmecz: Lipták Bertalan, 30. B.-Halász: Bráda Ferenc, 31. Bodrog-Keresztur: Dudás János, Szepsi Sámuel, 32. Alsó-Hrabócz: Mauks Arpád, Rónay Albert.

A hóhérróta Ujhelyben

A *„Zemlén“* keddi száma ezt az egyenes kérdést intézi hozzám:

„Elfogadja a t. szerkesztő úr valóának azt, amit dr. Bánóczy állít? Elfogadja igaznak, hogy a Gotterhaltét nem Boek Imre éttermében (ahol még a honvédtisztek sokkal nagyobb számban voltak jelen, mint a Lévai kávéházában) és másodsor, hogy nem honvédtisztek húzták, hanem állítólag csak egy kapitány? Egyenesen felelek a kérdésre: elfogadom valóának ezt az állítást, egy szó kivételével: nem *állítólag*, hanem *kétségtelenül, bizonyosan* húzatta a Gotterhaltét egy kapitány.

De azt nem ismerem be, hogy a multkori üzenet alaptalan, s az üzenethez fűzött kommentár igazságtalan volt.

Mert multató társaságban nem alkotmányos uton, szavazatbóbséggel határozzák el, hogy milyen nótát húzzanak, hanem hol egyik, hol másik tagja a társaságnak parancsol egy nótát, a többi pedig hallgatja. S azért csak úgy mondják, hogy *az a társaság húzatta* ezt vagy azt a nótát.

Hát ha együtt volt egy katonatiszti társaság, s annak egy tagja parancsolta, hogy húzzák a Gotterhaltét, a többi pedig hallgatta, akkor egészen bátran mondhatjuk, hogy *a katonatisztek húzták a Gotterhaltét*.

Hiszem, hogy a Zemlén szerkesztője, aki egyenes gondolkozásu ember, e is-neri, hogy így van.

Hogy aztán jövedvő volt e ez a kapitány, vagy szomorú, az már csak nem változtat ezen a dolgon.

Ezek után azt hiszem, joggal mondhatom, hogy ha volt ebben a dologban valami igazságtalan, hát a *„Zemlén“* kommentárja volt az.

*

Azt írja *„Zemlén“*, hogy ne támadjuk a honvédséget, mert az eddig minden magyar embernek szeretettel körülvett büszkesége volt.

Ez igaz. Mikor a honvédségen gyönyörködtünk, mindig boldog volt a telkünk. Tudom én azt, Kossuth katonáit, az első honvédeket láttuk feltámadni bennük. Ha kivonultak, szinte önkéntelenül kereste a szemünk az aranyzsinóros délceg tisztet közt a Damjanichokat, Nagy-Sándorokat.

S egyszer csak hozzák a zászlót, — a honvédszázlót, amely oly szent, olyan dicsőséges volt valaha, — s amint megérkezik, rázendül a Gotterhalte.

Es attól a nótától szétfoszlik az illuzió, eltűnik az ábránd, mert azok a fekete-sárga hangok nem Damjanichot és Nagy-Sándort, hanem Damjanichot és Nagy-Sándort gyilkosait juttatják eszébe a magyar embernek.

Tisztelt szerkesztője a Zemlénnek! Hát önnek jól esik az, hogy a magyar honvédszázlót Gotterhaltával köszöntik mindig? Ön örül annak, hogy a szolgaságnak ezt a Linnuszát játszhatja ünnepélyes alkalmakon — s amint látjuk, néha mulatás közben is — a magyar honvédség, ez a mi büszkeségünk, egyetlen reményiségünk, amelyet nemzeti hadseregünknek hirdetünk, amelynek odaadtuk legdrágább kincsünket, azt a *honvéd* nevet, amiről azt fr-

ja Petőfi, hogy: isten után legszébb és a legszentebb név?

Ha önön állna, nem kiküszöbölne még ma ezt a rettenetes emlékü nótát a magyar honvédségből? S nem áldozná-e sokat, nem áldozná-e szíve vért, hogy nemzeti becsületünk megszabaduljon ettől a foltjától?

Ha igen, akkor miért támad minket, mikor kéréssel, könyörgéssel, korholással mindenképpen igyekszünk, hogy a magyar honvédség szabaduljon meg ettől a nótától?

En is egyenes választ kérek!

Buza Barna.

A Zemlén „Falragaszok“ kezdetű cikkében szörnyű röviden bánik el a függetlenségi párt vasárnapi közgyűlésével. Ennyit ír:

„Falragaszok“ hirdették a mult hét folyamán, hogy a függetlenségi párt vasárnap, (november 30-án) közgyűlést fog városunkban tartani. A gyűlés csakugyan megtartott s a jelenlevők csakugyan elhatározták, hogy a zemplénvármegyei függetlenségi pártot újá szervezik. Újjászervezték pedig olyképen, hogy kieserelték az eddigi functionáriusokat új egyénekkel. Más lett az elnök, más az alelnök, s a régi elnöknek s egyéb tisztséget betöltőknek újabb állásokat, olyan sine cura féleket osztogattak anélkül, hogy az illetők eddigi állásaikról lekötözték volna. Kérdés tehát, hány függetlenségi párt viseli most a „Zemlénvármegyei függetlenségi párt“ nevet. Nekünk úgy látszik, hogy kettő s hogy a fenálló függetlenségi párt ellen indított holtállványítási eljárás még nincs jogerős ítélettel befejezve. Az a bizonyos „kocsis“ akit dr. Fried emlegetett, mintha még most is a bakon ülne! Az „ostor“ — az elnöki jog — legalább még mindig a kezében van, mert a franciák híresmondása szerint a »vive le roi« kiáltást meg kell előzni annak, hogy »le roi est mort.«

Hát sok rendbeli tévedésbe esett tisztelt laptársunk. Először is nincs oka nagyon aggódni a „rég elnök és egyéb tisztséget betöltők“ szomorú sorsán, mert ja „rég elnök“ volt ugyan, de „egyéb tisztséget betöltők“ véggében nem voltak. A párt egész eddigi tisztikara egy elnökből és egy száz jegyzőből állott.

A jegyző lemondott és így tisztelt laptársunk, aki a kivonáshoz ért, kiszámíthatja, hogy az egész „tisztikar“ egyetlenegy elnökből állott. Tehát már alapszabály valótlan az, hogy az „eddigi egyéb tisztséget betöltőknek“ sine cura féle állásokat osztogattak.

Attól se fájjon a *Zemlén* feje, hogy most már két Zemlénvármegyei függetlenségi párt lesz. Legyen nyugodt, nem lesz úgy, mint tavaly a liska kerületben, mi-ór Meczner Gyula és Szinyey Gerzson egyformán követelték maguknak a kerületi kormánypárti elnökséget, s a 2 ellenpápa kölcsönösen kiátkozta, sőt Liskaik majdnem elagyabugyálta egymást.

Ott lehetett vitatkozni az egyik vagy másik elnököt megválasztó pártgyűlés legitimitásától, de itt a Zemlénnek, akinek olyan erős érteke van a legitimitás iránt, el kell ismernie, hogy az ujhelyi pártgyűlést a legilletékesebb tényező hívta össze, az tehát a zemplénvármegyei függetlenségi pártnak feltétlenül törvényes és szuverén közgyűlése volt és így annak minden határozata és választása kétséget kizárólag legitím.

Miután pedig ez a pártgyűlés kimondta, hogy az eddigi vezetőség hatásköre megszűnt, világos, hogy a „le roi est mort“ feltétele bekövetkezett, és így a bakon csak az

új kocsisok ülnek és azok kezében van az ostor.

Még az [a különbség is van, a tavalyi liszkai eset, meg a mostani közt, hogy Liszkán Mezőnek is, Szinnyeynek is voltak hívei. — itt azonban az egész megye függetlenségi érzelmű közönsége a vasárnapi gyűlés köré csoportosult s ha ketten hárman (nem többen) távol maradtak is, azoknak semmiképp sincs szándékuk Kossuth Ferenc ellenére külön pártot alkotni.

Végül esik meg megjegyzésünk van még, Deák Ferencnek a Zemplén által idézett sajtótörvénye nem csak úgy szól, hogy »igazat kell írni,« hanem úgy is, hogy »igazat meg kell írni!«

Hát ha a Zemplénnel jut egy hátsó egy zártkörű bucsubankett körülményes ismertetésére, akkor csak annak a megemlézésére is juthatna egy pár sora, hogy négy kiváló országgyűlési képviselő Ujhelyben járt s itt egy nagyszabású pártgyűlésen rendkívüli hatású beszédekot tartottak. Nem ritkán esik meg Ujhelyben az ilyesmi — még a magunk képviselőit is csak egyszer ütszenedőben halljuk beszélni — hát érdemes a megemlézésre.

Lám, mi kimerítő és részletes tudósítást hoztunk a Dókus Ernő beszámolójáról és bankettjéről. — hol van hát a viszonyosság? Vagy ezt is Deák Ferenc szelleme kívánja így?

Kinek van igaza?

A „Zemplénnel“ semmi esetre se. Nem tudom ugyan, kivel lehet a „Zemplén“-től polemizálni, mert cikkük alá nem írják nevüket, — lévén ott szolidáris a szerkesztőség — de a kéz a Szirmay Istváné, jóllehet a hang bizony nem az ő szívéből jövő.

Hamis is minden szava. Mert bizony a hírek az apja nem Buza Barna, hanem az volt, a ki a Gotterhaltat húzatta, így illetékeségi kifogásnak nincs helye: az elvetendő. Tanunk nem lehet engem tekinteni, mert — hogy perrendtartási kifejezéssel éljek — én mint szavatos léptem a perbe. Hiába ellenezi a t. fel. szerkesztő úr, de vallomásonra engem esküre bocsátanak, mert az nemcsak nem ellenkezik, de t. cikke 7-ik bekezdésében foglaltak szerint *szóval szóra megegyez* a t. szerkesztő úr *bizonyítékaival*. Tehát nem az én, hanem a t. szerkesztő úr vallomása ellentmondó.

A többi pedig, amit a t. fel. szerkesztő úr szaval, csupa ügyvédi rabuliztika.

Hanem engedjen meg egyet a »Zemplén« szolidáris szerkesztőségére. Könnyelműségnek jelezte eljárásunkat, mert e hirt nyilvánosságra hoztuk. Felfogás dolga.

De méltóztassék ide figyelni. Fájdalom, hanem mégis úgy van, hogy a Gotterhalte elhuzatása fent (Pejérvárnak, Bécsnek), tetszik. Sőt lehetséges, hogy érdem számba is megy, — de a mit a t. szerkesztő úr kinyilvánít, hogy »egy jökédni kapitányának eszébe jut egy trefa, hozzá is fog a kiviteléhez ráhuzat egy nótát« (Gotterhalte) után *jelentekelen tréfának* nevezi ezt a tiszti mulatozás közben történt nótázást. — az tetszik elhinni, könnyen vezetes lehet arra a honvédtisztre, mert katonai felfogás szerint a Gotterhaltával nem igen szabad trefát üzni. Ez már csakugyan könnyelműség.

Kinek van igaza?

Dr. Bánóczy Kálmán.

A városi választások.

A minék már 1901. júniusban kellett volna történni, most már meglesz valahára a városi képviselőtestületi választás, még pedig minden valószínűség szerint a jövő hét valamelyik napján.

Módja nyílik tehát végre a város polgárságának nyilatkozni, hogy

meg van-e elégedve a város mai vezetésével? Ha meg van, ha helyesli az eddigi gazdálkodást, akkor csak szavazzon a városi párttal, — de ha nincs, ha jobb, helyesebb, igazságosabb kormányzást kíván, akkor jöjjön velünk mert a mi zászlónkra városi ügyekben csak a jelzavak vannak felírva.

Azt hisszük, volt módjában a város polgárságának elégszer tapasztalni, hogy a függetlenségi párt becsületesen védelmezte a város vezetőivel szemben a közönség érdekeit. Mint lapunk más helyén olvasható, 107 polgárt tosztottak volna meg a választói jogától, ha mi nem felebbezzünk ellene Saját érdekét pártolja tehát a polgárság, ha a függetlenségi pártot pártolja.

A függetlenségi kör választmánya pénteken este ülést tartott a választások ügyében. Elhatározta, hogy teljes erővel felveszi a küzdelmet. A kormánypart tett ugyan ajánlatot egyezsége, pakturna, hogy bizonyos számú helyeket biztosítsanak nekünk, de a választmány ki mondta, hogy nem fogadja el az ajánlatot, mert nem a hatalmasok kezéből, de a nép akaratából kíván bejutni a képviselő testületbe.

A mozgalom szervezése céljából vasárnap, dec 7-én három népgyűlést tart a függetlenségi kör, még pedig:

délután fel 4 órakor a III. választókerület számára a *Medve* körkörében,

délután 5 órakor a II. választókerület számára a *Hungaria szálloda* emeleti nagytermében.

délután fel 7 órakor az I. választókerület számára a *Csizmadia társulat* helyiségében.

Kérünk mindenkit, hogy saját érdekében szavazzon a mi pártunk jelöltségire.

A megyebizottsági választásnál tapasztaltuk, hogy sokan a tisztviselők közül velünk éreztek, de nem mertek a mi szavazócéduláinkkal szavazni, mert a kormánypárt kortesei lesték őket.

Ezek aztán úgy segítettek magukon, hogy a kormányparti cédulákkal szavaztak, de belül kitörölték a nyomtatott kormányparti listát s a mi listánkat írták helyébe.

Ezt a nagyon praktikus módszert most is ajánljuk az ilyen tisztviselők figyelmébe. A beírt listát ne porzóval, de itatóspapírral szárítsák, mert a porzó a szemfüles kormányparti kortesek előtt árulójuk lehet.

A Gotterhalte-affer

Addig beszéltek városszerte egyes urak, hogy mi hazudtunk, hogy a honvédek nem húzatták a Gotterhaltét (némelyek azt mondták, hogy egyáltalában senki se húzatta, mások meg, hogy egy külön szobában két civil ír húzatta), míg most a legbiztosabb forrásból pattant ki, hogy igenis katonatiszti társaságban húzatta a Léway vendéglőjében Fejes Kálmán honvédszázados.

Nevezetesen kedden este *Danek* Leó százados és *Neubauer* Miksa főhadnagy, annak bejelentése mellett, hogy *Fejes* volt az, aki a cigányok a Gotterhalte húzását parancsolta, az erről írt cikkeikért fegyveres elégtételt kértek dr. *Buza* Barnától s dr. *Bánóczy* Kálmántól.

Ezek persze megnevezték a segédeiket. De miután a cikk írásánál különös gondtal volt a szerkesztőség arra, hogy az a tisztekre sértő ne legyen, s meggyőződésünk szerint nincs is a cikkben sértés, ta-

násért fordultunk *Mezőssy* Béla orsz. képviselőhöz.

Mezőssy táviratilag értesített, hogy véleménye szerint a cikkben *sértés* nincs. Ugyanezt mondta sok általunk megkérdezett előkelő tekintélyes ur.

Ezért a kihírottak segédei dr. *Fried* Lajos és dr. *Friedmann* Armin kijelentették, hogy elégtételt adnak, de annak eldöntésére, hogy *Fejes* százados sértve van-e a cikkben, párbajbírósgót kértek.

Fejes segédei pedig nem fogadták el a párbajbírósgót. Erre a következő jegyzőkönyvet vették fel:

J e g y z ő k ö n y v.

Felvetették Saujhelyben 1902. évi december hó 4-én a *Fejes* Kálmán m. kir. honvédszázados és dr. *Buza* Barna ügyvéd, lapszerkesztő urak között felmerült becsületbeli ügyben.

Danek Leó m. kir. honvédszázados és *Neubauer* Miksa m. kir. honvédfőhadnagy urak megbízójuk *Fejes* Kálmán ur nevében fegyveres lovagias elégtételt kérnek dr. *Buza* Barna úrtól a „Felsőmagyarországi Hírlap“ f. évi november hó 26-án 95. sz. alatt megjelent „Szerkesztői üzenet“ című cikkben foglalt sértésért.

Dr. *Fried* Lajos és dr. *Friedmann* Armin urak dr. *Buza* Barna ur nevében kijelentik, hogy sértésért fegyveres elégtételt adni mindig hajlandók.

Az említett cikkben azonban sértést nem látnak, kijelentik, hogy megbízójuk sérteni nem akart senkit, annál kevésbbé *Fejes* Kálmán urat, tehát elégtételt adásnak sem alapja, sem szükségé nincs, másrészt a szóban levő hírlapi közleményből kifolyólag történt fegyveres elégtételt követelésében a sajtószabadság ellen terrorizmust látnak fennforogni.

Nem zárkóznak el azonban az elől, hogy párbajbírósgót döntsön e kérdésben a felett, hogy a cikkben sértés van-e, és nincs-e a sajtószabadság elleni terrorizmus a provokálásban? A párbajbírósgót felajánlják, döntését kötelezőnek elismerik.

Danek Leó és *Neubauer* Miksa urak a párbajbírósgót nem fogadják el, a fegyveres elégtételt adásból feltétlenül ragaszkodnak, amely feltétlen elégtételt adást dr. *Fried* Lajos és dr. *Friedmann* Armin urak ennek folytán megtagadnak és az ügyet megbízójuk részéről befejezetteknek nyilvánítják.

Kmf.

Dr. *Fried* Lajos, s. k. Dr. *Friedmann* Armin, s. k., Dr. *Buza* Barna ur megbízottai.

Danek Leó, s. k. *Neubauer* Miksa, s. k. *Fejes* Kálmán ur megbízottai.

S a jegyzőkönyv kapcsán a következő nyilatkozatot adták ki:

„Kedves Barátunk! *Fejes* Kálmán miskolcai m. kir. honvéd százados ural felmerült lovagias ügyében megbízásod alapján eljárunk, s a tárgyalás lefolyásánál felvett jegyzőkönyvet itt küldve kiszolgáltattuk. Mivel *Fejes* százados ur megbízottai a felajánlott párbajbírósgót el nem fogadták, hanem feltétlenül fegyveres elégtételt követeltek, az általános elfogadott lovagias eljárási szabályok, s Clair párbajcodexének 261. §-a szerint és a felajánlott párbajbírósgót az ellenfél segédei vissza nem utasíthatják, ekkép mi a meggyőződésünk szerint senkit és így *Fejes* százados urat sem sértő tárgyilagosságot cikkel lovagias elégtételt adás alapjául el nem fogadtuk, miért is ügyedben a lovagiaság szigorú szabályai szerint eljárva, a tárgyalásokat *Fejes* százados ur segédeivel befejezve, részéről az ügyet lovagiasan befejezetteknek nyilvánítjuk.

Sátoraljauhely, 1902. dec. 4-én

Dr. *Fried* Lajos.

Dr. *Friedmann* Armin.

Ugyanilyen tartalmú jegyzőkönyvet vettek fel *Banoczy* Kálmán ügyében is.

Közöltük a jegyzőkönyveket. Most még csak közöljük az egész művelt társadalomban elfogadott párbajszabályok (Clair-féle codex 261. §.) ide vonatkozó rendelkezését:

»Ha valamelyik fél segédei a párbajbírósgót felajánlják, az ellenfél segédei azt vissza nem utasíthatják.«

S ezután több szavunk nincsen. Rábiztat az ügyet bármely elfogulatlan ember bírálataira.

Köztudomásul.

Mindazoknak, a kik még nem tudják, értésére adom, hogy *Bock* Imrénének a „Zemplén“ Nyilt-tér rovatában közölt cikkére nem válaszolok, mert *Bock* Imrével nekem szavam nincsen.

Dr. *Bánóczy* Kálmán.

HIREK.

— Uj otthon. A függetlenségi kör csütörtökön költözött át a Korona szálló balszárnyának földszintjén levő új helyiségébe. A helyiséget látogató kortagok szokatlanul nagy száma már az első napokon mutatta, hogy a változás előnyös lesz a körre. Bár egy nagy terem még nincs átadva, a helyiség tágas, barátságos, a kiszolgálás jó és olcsó, úgy, hogy most már nem csak esténkint, de délutáni feketekávéra is oda járnak a tagok. A formális megnyitás csak pár hét múlva lesz.

Tanintézetek megnyitása. A helybeli összes tanintézetekben a rendes előadás, mely a vörheny miatt szünetelt, f. hó 9-én, kedden kezdődik.

Barthos József központi főszolgabíró a következő körlevelet küldötte szét a bizottsági tagoknak. T. Bizottsági Tag úr! Vármegyénk alispánja *Matolai* Etele nyugdíjaztatását kérte. Ennek folytán a megüresedő vármegyeyi főjegyzői állásra pályázni szándékozván, van szerencsém felkérni, hogy a legközelebbi közgyűlésen engem becses szavazatával támogatni méltóztassék. Sátoraljauhely, 1902. december 4-én, *Barthos* József főszolgabíró.

Arnótfalvy Tivadar megyeyi főpénztárnok is nyugalmába akar vonulni a megyeyi pénztárral együtt. Hát hogy a pénztár megérett a nyugalmra, az bizonyos, de hogy a főpénztárnok is megérett e, abban nem vagyunk egészen biztosak. Nagyon megterhelődne így a megyeyi nyugdíjalap. — Kiváncsian várjuk a nyugdíj választmányi határozatát, mert tudunkkal *Lécher* főorvos nem adott Arnótfalvynak bizonyítványt munkaképtelenségéről.

Bucsubankett. Az áthelyezése folytán Ujhelyből távozó *Barthos* István honvédszázados tiszteletére barátai sikerült búcsúvacsorát rendeztek hétfőn, dec. 1-én este a *Bock* vendéglő éttermében. Sok felköszöntő hangzott el természetesen az ünnepeltre.

Köszönetnyilvánítás. Felejthetetlen férjem elhunytá alkalmából, a hozzám intézett részvét-nyilatkozatokért fogadják jóakaróim és ismerőseim úgy a magam, mint gyermekeim nevében szívből jövő hálás köszönetemet.

Özv. *Rosenberg* Sámuelné.

A szerkesztőség üzenetei:

T. B. es érdektársai Helyben. Mударat tollal, embort barátjával. Hogy hivatalos-e, nem tudom, de bizonyára semmivel se különb, mint a kompánisták. Az a mulatás bizonyára súlyos elbárálás alá esik. Legjobb lenne, ha *Bali* Mihály lejjőne egyenesen ide Kolozsvárról, extra nyakrakvalokkal annak is, aki jatszotta, azoknak is, akik hallgatták. Mert nem csak a zongoristát látó újjával, de a hangokat befogadó füleivel is vétekezik az ember fia.

A Richter-téle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
 Horváth-Pain-Expeller
 egy régi kipróbált házaszer, amely már több mint 33 év óta megbízható bebizonyosított alkalmazhatóságát, csiszolt és megpolírozott. **Intés:** Silányabb utazások miatt horvát-erőditi árukat dobózkodban a „Richter” védjeggyel és a „Richter” csapjegyessel fogadjunk el. — 80 f. 1. 40 f. és 2. 1. árban a legközelebbi gyógyszertárban kapható. **Török József, gyógyszerésze**
 Budapest. **Richter F. Ad. és társa,**
 — csanak. és kir. udvari asszisztentek. —
 Budapest.

Pergetett virágméz

kapható

Horváth Gyula

méhészeti Zemplén-Szinnán.

Egy póstacsomag **bérmenteve:**

4 1/2 kilo tartalommal utánvét: 3.20 frt

„ „ „ 2.35 „

Vörös lóhere, lucerna, fehér here, nyulssapuka, baltacsin és fűmagukat

legmagasabb napi áron vásárol

Deutsch Gyula

heremagkivitel nagykereskedése **BÉCS, II. Robertgasse 2.**

Szoba fűtésre

ajánlok

szalon kőszentet és I. rendű gázköszent

jutányos ár mellett házhoz szállítva; egyszersmint ajánlom a fa és kőszent **alá gyújtót**, 60 darab ára 10 kr

Valódi Schiller bor

26 kr., **fehér rizlingi** 32—36 krért literenként kapható

Tisztelettel

KLEIN GÉZA

fűszerkereskedő, Papsor-u. 220

1—2 kovács tanuló

felvétetik

Tóth András

kovácsmesternél

Kevesbé használt jó hangu

zongorát

keresek megvételre

Czím a kiadóhivatalban

Gazdasszonyi állást

keres egy özv. magánzó nő, a ki háztartás minden ágait jól ismeri s jó izletesen főz.

Czím a kiadóhivatalban

HIRDETMÉNY.
HOMONNÁN
 Dr. Toronszky Elek ügyvéd házában
FIÓKOT
 nyitott a
Gálszécsi takaré- és hitelpénztár.

A selmebányai cipőgyár

legjobbnek felismert téli cipői

bevásárlásra ajánlja

Budapesti raktárait:

Főüzlet:

VII., Károly-körút 19. sz.

Király-utca sarkán.

Fiókültek:

VI., Kecskeméti-utca 8.

VII., Kerepesi-ut 32.

VIII., József-körút 73.

Férfi cipők:

Jó és oleó fajta, cugos	frt 3.50 kr.
Jó és oleó fajta, fűzős	„ 4.—
a legjobb fajta, dupla talpu téli béléssel, fűzős vagy cugos	„ 5.—
Vizmentes orosz lakk, téli béléssel, dupla talpu, cugos vagy hegymászó	„ 5.50
posztó betétes orozzlakk, vizmentes	„ 5.50
lakk fűzős, elegáns	„ 5.50
amerikai boxbőr, cugos vagy fűzős, téli béléssel	„ 5.50
Valódi Chevreaux minden kivitelben	„ 6.—

Női cipők:

Jó és oleó fajta, cugos	frt 3.50
Jó és oleó fajta, fűzős	„ 3.50
a legjobb fajta fűzős vagy gombos, téli béléssei	„ 4.—
Vizmentes orosz lakk, fűzős vagy gombos, téli béléssel	„ 4.50
Posztó orozzlakk, duplatalpu lakk fűzős vagy gombos	„ 4.—
Amerikai boxbőr, fűzős vagy gombos, téli béléssel	„ 4.50
Chevreaux minden kivitelben	„ 5.—

Oriási nagy választék gyermek-cipőkben a legolcsóbb árak mellett. Vidéki rendelések a főüzlet útján pontosan eszközöltetnek.

Meg nem felelő árak készséggel kicseréltetnek.

Magaziner Antal

sátoralijahelyi fényképész

elfogad nagyításokat gyönyörű kivitelben bármely régi kép után. A legalkalmasabb

karácsonyi és ujévi ajándék.

1 darab 20 korona passeportouval. Párja 32 korona. A nagyítások tekintettel a tömeges megrendelésre legkésőbb **decz. 10-ig** rendelhető meg.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés?

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellspasztilái,

az étvágyat nem rontják és kítünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona. Próbadoz 50 fillér.

Fő és szétküldési r.ktár:

„NÁDOR”

GYÓGYSZERTÁR Budapest, VI., Váci-körút 17.

Ejjen!

Egger mellspasztilái csakhamar meggyógyított.

Kapható: S.-a.-Ujhely: Káldár Gyula, Kincsesy Péter, Widder Gyula. — Homonna: Szekerdák Aladár, Polányi Dezső. — Nagy-Mihály: Tolvány Imre. — Sárospatak: Horváth Mátyas, Széchy Géza. Sztropkó: Duka Tivadár.

Első kézből legjobban vásárol.

Magyarország legnagyobb hangszergyára réz-, fa-, fuvó- és vonós hangszerekben.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros. a cs. és kir. közös és a m. kir. honvéd hadsereg szállítója

Budapest, II., Lánchíd-u. 5. sz.

Legnagyobb választék az összes hangszerekben.

Hegedűk, gordonkák, bőgők, fuvolák, klarinetek, trombiták czimbalmok.

Altalam construált tárogatók 30 frttól feljebb

iskola és zongorakiséret ingyen.

HARMONIKÁK legjobb elpusztíthatlan hangokkal. Különlegesség: acélhangu hangverseny-harmonikák saját minták

TELJES ZENEKAR FELSZERELÉSEK a legjutányosabb árban előnyös feltételek mellett.

KÉPES ÁRJEGYZÉKEK

és pedig külön-külön a) hangszerekről, b) harmonikumokról

c) harmonikákról
 ingyen és bérmenteve.

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

A MAGYAR és a VILÁGIRODALOM KINGSESHÁZA

a klasszikusok *oltsi és egytlen* magyarul nyelvű *szövegképes* kiadása.

szerkesztője Radó A. a kiváló író és műfordító Kiadója LAMPEL R.

(Wodianer F. és Fiai) es. és kir. udv. könyvkeresek. Budapest, VI., Andrásy-ut. 21.

ötven diszes kötet, a klasszikusok arany dombornyomású arcképével.

évente legalább 6 kötetes sorozatokban jelennek meg.

bevezetéseit a legjelesebb magyar írók és esztétikusok készítik. Bevezetések szerzői: *Abrányi E., Alexander B., Ambrus Z., Angyal D., Bánóczy J., Balassa J., Bróthy Zolt., Dóczy L., Eder L., Endrődi S., Ferenzi Z., Harasztó Gy., Hegedűs L., Hevesi S., Ignóty J., Junius (Zilahy K. Béla), Kossuth F., Mikszáth K., Négyszó L., Palágyi M., Radó A., Rákosi J., Riedl Frigyes, Sándor K., Váczy J., Váradi A.*

művészeti vezetője Hegedűs László festőművész.

illusztráló művészgárdája a magyar festőművészek legjobbjai, közel félezer egész oldalas eredeti illusztrációval gazdagítja a gyűjteményt.

elsősorú külföldi művészek remek illusztrációinak egyedül jogosított reprodukcióit közli.

illusztráló magyar művészei: *Benczur Gy., Bihari Sándor, Csók L., Eder Gy., Feszty A., Garay A., Gergely L., Hári Gy., Hegedűs L., Jászai J., Jendrassik J., Karlovicsky B., Lotz K., Márk L., Mihálik D., Nagy Zs., Neogrady A., Olgvai F., Réthi L., Stein J., Székely B., Szilágyi L., Telegdy L., Tull O., Udevary G., Vágó Pál, Wagner S. és Zichy M.*

első tizennégy kötete már megjelent.

I-II. kötete: **Patófi S.** összes költem. Bevezette: *Ferenzi Z.*, Neogrady A., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

III-IV. kötete: **Kisfaludy S.** összes költeményei. Bevezette: *Junius*, Neogrady Antal, Réthy Lajos, Telegdy László és Tull Ödön képeivel.

V. kötete: **Shakspeare Remekai I.** Coriolanus, Othello, Romeo és Júlia. Bevezette: *Alexander B.* Gilbert angol művész képeivel.

VI. kötete: **Molière Remekai I.** A fősvény. Dandin Gy. A kényeskedők. Botesinálta doktor. Bevezette: *Harasztó Gyula*. Kiváló francia művészek és Gergely Imre magyar festőművész képeivel.

VII. kötete: **Tóth K. válog. költeményei.** Bevezette: *Endrődi S.*, Neogrady A., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

VIII. kötete: **Berzsenyi Dániel munkái.** Sajtó alá rendezte: *Bánóczy József*. Bevezette: *Váczy János*, Gergely Imre, Mihálik D., Szilágyi L., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

IX. kötete: **Madách I. válog. munkái.** Bevezette: *Palágyi Menyhért*, Zichy Mihály illusztrációival.

X. kötete: **Kossuth L. válog. munkái.** Bevezette és sajtó alá rendezte *Kossuth F.* Rajzokkal és arcképekkel.

XI. kötete: **Homeros Iliásza.** Fordította és bevezette *Kemenes (Kemp) József*, P. e. ler. világhírű illusztrációival.

XII. kötete: **Schiller költeményei.** Fordította és bevezette *Dóczy Lajos*, Benczur Gyula, Lotz Károly, Wagner Sándor és számos külföldi festőművész illusztrációival.

XIII. kötete: **Tóth Ede munkái.** Bevezette *Váradi A.* Garay Ákos festőművész képeivel.

XIV. kötete: **Kisfaludy K. munkái I.** Sajtó alá rendezte és bevezette *Bánóczy József*, Eder Gyula, Hegedűs László, Neogrady Antal, Stein János, Szilágyi Lajos és Tull Ö. képeivel.

egy-egy kötetét külön-külön is kaphatók a sorozatból írók, a IX. és X. kötet kivételével.

első tizennégy kötete 3968 oldal (373 iv) és 255 művészi illusztráció. A legolcsóbb és legjelentősebb házi könyvtár és házi képtár. Ötven vaszkos kötet Ára diszkrét, minden 250 kor. Megrendelhető esküvői ajándékul a **Lampel-Wodianer-féle** és bármely más könyvkereskedésben. Megrendelésnél pontosan kikötendő a klasszikusok első magyar szövegképes kiadása.

BORELADÁS

1889. évi Tokajhegyajai

asszu és szomorodni bort

üvegenként is eladok.

Lóvy Adolf,
könyvkereskedő S.-a. ujhely

Fernolendt

Czipőfénymáz, a legjobb fénymáz a világon és **fény-crem** világos czipőnek a legszebb fényt adja és a bőrt tartóssá teszi. Használt pécsetes czipő, sárga vagy barna bőrből **»Lysin«** (nagyszerű fénymáz), bekendő új czipővé teszi.

Alapítattott: 1832. Gyári raktár: **Bács**, I. Schulerstrasse 21.

Mindenütt kapható!

Esküvőn a halál torkában!

Igaz történet az élethől. Elbeszéli Sinnercich János, Komárom-Tarjánban.

(Utányomás tilos).

Épp aratás után volt, mikor egy vasárnap délután a templom előtti hársfa alatt üldögéltünk öreg tanítóinkkal, kinek elbeszélését mindig oly kedvelve hallgatuk. Ez alkalommal a barátjáról beszélt nekünk.

— Ferencz gazda — úgy mondta — nagyon kedvelt ember és bíró volt: két leánya közül a Mari, egy 18 éves leány, ez időtájt a gazdag marhakereskedő Márton fiához készült férjhez menni. Második leánya egy sápadt beteges 14 éves lányka volt, ki már gyermekkorától rheumában szagatásban szenvedett kezeit és lábait mindig dagadtak voltak. Azonkívül fejfájás, erős szívvelőgés, ájulási rohamok, érzékenységek kínozták és mert mindig ágyban fekiült, étvágya sem volt. A gazda nem takszoroskodott pénzével, hogy leányát meggyógyíthassa, sajnos azonban nem használt neki semmi.

Ezelőtt 3 évvel, mikor idősebb leányának Marinak férjhez kellett volna mennie, Ferencz gazda maga sem tudta, kit válasszon esketési tanúnak a nélkül, hogy többi szomszédjait meg ne bántsa, mert mind nagyon szerették a gazdát.

Ekkor észbe jutottam én neki és az a szép katonai idő, mikor együtt szolgáltunk. Feleségének, kivel a tanu választás felől tanácskozott, ezt mondta: — régi barátom, a tanító, ez lesz a tanu senki más! — Ezt a gondolatot csak isten sugalmazhatta neki.

A menyegző napja végre elérkezett. Az egész környékből összeroglettek a vendégek. A templomban a tiszteendő ur megható beszédet tartott; azután zeneszó mellett hazafelé indultunk, ahol aztán bor, muzsika és tánc mellett folyt csak javában a dinom-dánom. Hirtelen nagy zavar keletkezett. Ferencz gazda mintha villám sújtotta volna, összerogyott, egész teste vonaglott s arca eltorzult. A zené elhallgatott, a vendégek pedig megremülve, sápadtan állottak körül. Rögtön felrántották az ablakot, ecettel és vízzel mosták a gazdát, de mindhiába. Asszonyok és leányok jajveszékelve tépték hajukat ekkeszeredtségükben. Szívtrázó jelenet volt ez s én tehetetlenül álltam.

Hirtelen mentő ötletem támadt és oda szóltam feleségemnek: — Uristen, ha csak legalább egy üveg Feller-féle Elsa-Fluid volna nálam, az biztosan segítene! Feleségem gyorsan átkutatta a zsebeit és szerencsére talált is 2 üveggel; mindjárt ledérlettem. Ferencz mellé, bedörzsöltem szíve tájékát, mellét, fejét és néhány cseppet a szájába is öntöttem. Ferencz barátom mindjárt kinyitá szemét és sutogva mondta: — még-még! Beadtam neki még tíz cseppet mitől mindjárt jobban lett. Nem sokára fel is kelhetett a gazda. Mindnyájan sirtak örümlében.

A dírdíót folytattuk, a régi jó kedv ismét helyre állt. A vendégek újjól és újjól a Feller-féle Elsa-Fluid készítőjének, Feller V. Jenő gyógyszerésznek egészségre ittak. Egy óra múlva a gazda teljesen jól érezte magát. A vendégek most már tudni akarták, hol szerzem ezen csodahatású Elsa-Fluidot, mire elbeszéltem nekik, miként betegeskedett mindig egy az én, mint a gazda jó ismerőse, a Hoffer káplár, hogy szenvedett gyomorhajban, hányingerben, étvágytalanságban, májban és e mellett még szagatás és oldalszurás kínozza, annyira, hogy katonáimtól is megszabadították. Am otthon sem érezte magát jobban, mindenképp hanyatlott egészsége, kólikája és mellfájása is volt. Használt mindenféle szert, többféle fluidot is, melyekről a naptárakban és az újságokban olvasott, de egyik sem segített baján.

Egyszer aztán olvasott a valódi Feller-féle Elsa-Fluidról, mire meg is rendelt Feller V. Jenő gyógyszerésztől, Stubicza, Templom-utca 119. szám (Zágrábmege) 1 tucztat vagyis 12 üveg Elsa-Fluidot 5 koronáért és 6 skatulya Elsa-pilulát 4 koronáért. A postaköltséget maga a patikus fizette. Naponta 3-szor 20 csepp Elsa-Fluidot egy eszébe edes tejjel vette be és a tiszta Elsa-Fluidot naponta 2-szer dörzsölte be gyomrát, hasát, mellét s mindenütt a hol fájdalmat érzett; az Elsa-pilulákból kétszer napjában nyelt le 3 darabot s állapota napról-napra javult, most pedig teljesen egészséges s mindenkinek bármilyen baj ellen csak a valódi

Feller-féle Elsa-Fluidot és Feller-féle Elsa-pilulákat ajánlja. Mostanában a faluban mindenki használja a Feller-féle Elsa-Fluidot, különösen égetett sebek, szurás, szagatás a tagokban, himlő és giliszta ellen a gyermekekénél, útvár ellen, és gyenge szemek gyógyítására. Egy ember már szinte megvakult és miután 6 héten át a Feller-féle Elsa-Fluidot vízzel keverve mosdásnál használta, ismét úgy lát, mint fiatal korában.

Azonkívül hasznú fájik a Feller-féle Elsa-Fluidot fczamodások, vörheny-, mell-ájdás, torok és gégehaj, légzési zavarok, vérköpésnél, rekedtség, gúres, izzadás ellen, sőt még gyengeség, idegesség, széklet vérszegénységénél is halottam a valódi Feller-féle Elsa-Fluidot dícsérem és Elsa-pilulákkal, együtt használva árguság és gyomorhaj ellen is kitűnő. En magam is — így beszélt a tanító tovább — csak a Feller-féle Elsa-Fluidot használhatom, hogy ismét jól látok, mert mielőtt nekem Hoffer barátom a valódi Feller-féle Elsa-Fluidot beszélt, azt hittem, hogy soha többet látni nem fogok, oly betegek voltak már a szemem.

Ferencz gazda azonnal rendelt is
Feller V. Jenő gyógyszerésztől Stubicza,
Templom-utca 119. szám (Zágrábmege)

4 tucztat Elsa-Fluidot 16 koronáért és néhány hét múlva fiatalabb leánya is ennek használatával teljesen felépült. S most háliból hetenként rendel 1 tucztat Elsa-Fluidot 5 koronáért a szegények számára. A menyegzőhöz jött vendégek közül is nagyon sokan rendelték Feller-féle Elsa-Fluidot és Feller-féle hashajtó Elsa-pilulát is és a legjobb eredményeket érték el még fűzőgás, skrofulózis gyűléseknél, kiütéseknél, láz, influenza, katarrus, kéz és lábbedúlásoknál, keserű felbőgás, hányás- és különösen fogfájásnál.

Ez az öreg tanító elbeszélése, melyet nekem egy barátom még rövid idő előtt elmondott. Természetesen én is rendeltem mindjárt a valódi Feller-féle Elsa-Fluidot, először 24 üveget 8 korona 60 filléért s aztán 36 üveget 12 korona 40 filléért s mondtam, a Feller-féle Elsa-Fluidot oly egészséges lettem, hogy a patikusnak már nagyon sok köszönő levelet írtam. Nekem használt a Feller-féle Elsa-Fluidt meghibetéből eredő szagatásnál és minden betegség ellen, mely házunknál előfordult. Sányéber András feleségének fog- és fejfájás, valamint szagatás ellen használt és gyermekeit is meggyógyította. Goldschmidt Ferencz és felesége gyomor-fájalmait gyógyította meg. Hey András általános háziszor- nek használja az Elsa-Fluidot. Goldschmidt Antal fejszagatás ellen, Eichard Mihálynak egy beteg gyermeke már oly gyöngéske volt szegény, hogy inkább halottának mint élőknek lehet mondani, akkor Feller-féle Elsa-Fluidot adott neki tejetben s most oly egészséges, hogy mindenki csodálkozik rajta. Heidlinger Sebestyén szinte majd megőrült fogfájása miatt, Feller-féle Elsa-Fluidot azonnal segített. Kálbach Antal, Bertóli János dícsérik az Elsa-Fluidot és Elsa-pilulákat gyomorhajoknál és Stróli Erzsébet szivbajból menekült meg a Feller-féle Elsa-Fluid használatával. Még egészséges emberek is használják a Feller-féle Elsa-Fluidot a mindennapi mosdásnál. Meg vagyok győződve róla, hogy mindenki ki Feller-féle Elsa-Fluidot rendel és kísérletet tesz vele, halás lesz nekem. Övökodjunk csak utáztatoktól s rendeljünk direkt Stubiczáról, a címzet pedig írjuk pontosan

Ez az öreg tanító elbeszélése, a tanító, ez lesz a tanu, senki más!

kinyitá szemét és sutogva mondta: még-még!

FELLER V. JENŐ gyógyszerésznek Stubiczán, Templom-utca 119. szám. (Zágrábmege)

Azon szomszédok, kiknek nevüket itt megírtam, mind itt laknak Komárom-Tarjánban és igazolhatják, mily meglegedésükre szolgált a valódi Feller-féle Elsa-Fluid felülmulhatlan gyógyhatása.

A valódi Feller-féle Elsa-Fluid

(Feller jó illatú növényesszencia-Fluidja az 'Elsa' védjeggyel)

minden üvegen és használati utasításán olyan védjegyet visel, mint mellékeltén látható 'Elsa' névvel és 'Feller aláírással'. — Az egészségségi hatóság által meg van vizsgálva és jóváhagyva. A berlini, római, londoni, párisi és nizzai kiállításokon a Feller-féle Elsa-Fluidot aranyéremmel és érdem-keresztekkel tüntették ki. — A Feller-féle Elsa-Fluid utánevétől vagy a pénz előzetes beküldésével rendelendő. Ár:

Használati utasítással,	12 üveg vagy 6 dupláüveg	5 kor — fill.	Ingyen kapnak a rendelők minden ismételtlen rendelt tucztat Elsa-Fluidhoz 1 üveget.
postaköltséggel és	24 " " " 12 " " "	8 " 60 "	
ládával együtt.	36 " " " 18 " " "	12 " 40 "	
	48 " " " 24 " " "	16 " — "	
	60 " " " 30 " " "	20 " — "	

Övökodjunk utáztatoktól!

Csak a Feller-féle Elsa-Fluid valódi! Ha egy levél elveszne, czélszerű ajánlva írni.

Ajánlatnak még a
Feller-féle Hashajtó Elsa-Rhebarbara-Pilulák.

A legjobb, legelősebb és ezerszer kipróbált hashajtószert, gyors és hatású, fájdalmat nem okoz, étvágygerjesztő. Elősegíti az emésztést, tisztít, csillapítja a fájdalmat, kitűnő a gyomor és emésztési szervek leg-több betegségeinél 1 tkeres (6 doboz) használati utasítással együtt 4 korona bérmentve.

Azonkívül ajánlatos Feller V. J.-től Stubiczán rendelni: feher köszvény-por rheuma és köszvény ellen 20 db 2 korona. **Elsa-arczkenőcs** 2 és 3 koronájával. **borakszappan** 80 fillér, **liliom-szappan** 1 korona. **Elsa-hajnövesztő pomádé** 3 és 4 kor. **Por** a háziállatoknak köhögés és étvágytalanság ellen, negyed kiló 1 kor és **fülolaj** 1 kor., **szemvíz** 1 kor., **zagoria köhögés elleni szörp** 2 kor., **vérszegénység elleni csöppek** 2 kor., minden fajta **balzsam**, melynek tucztatja 2 koronába kerül Elsa-Fluiddal együtt rendelve. Fluid nélkül a postaköltség és a láda 1 kor. 50 fillérbe kerül.

Rheumában borzasztó fájdalmakat szenvedtem, míg Elsa-Fluidját meg nem kaptam, de miután 2 üveggel felhasználtam, azonnal éreztem hatását s egy pár nap múlva már bírtam a kezemet felemelni. Mire az egészet elhasználtam, tisztára meggyógyultam. Irja: 1902. június 25-én
B. Lippa (Temes mege)

Matuz József
fuzekas.

Az öntől kapott ELSA-FLUID szembajom ellen valóban kitűnő hatással volt. Már 2 év óta fájnak a szemeim és ELSA-FLUIDJA már rövid használat után meggyógyított.

Frason Ferencz

Keskenyerdő, [Baranyamegej].

1902. február 27.

Ki valódi Feller-féle Elsa-Fluidot és valódi Feller-féle Elsa-Pilulákat akar, rendeljen levélleg és címezze pontosan az egyedüli készítőnek:

FELLER V. JENŐ gyógyszerész

Ő cs. és kir. fensége Bourbon Fülöp herceg udvari szállítója.

STUBICA, Templom-utca 119. sz. (Zágrábmege).

Főraktárak Bud-pestben: Török József gyógyszerárában, Király-u. 12. Dr. Egger, 'Nádor' gyógyszerárában, Váci-körút 17. és Zoltán Béla gyógyszerárában, Szabadság-tér.

NÉVJEGYEKET!!

az újév közeledtével dús választékban raktáron tart

Landesmann M. és Társa.